

Målnummer: UM6397-09**Avdelning:** 1**Avgörandedatum:** 2010-05-11

Rubrik: Vid prövning av en asylsökandes möjlighet till internflykt ska individens personliga förhållanden och möjligheten att bosätta sig tillsammans med sin familj i det utpekade området väga tungt vid prövningen av om det kan anses rimligt att personen hänvisas till internflykt. Denna prövning ska göras även om övriga familjemedlemmar inte befinner sig i Sverige under förutsättning att familjen avser att återförenas. De familjemedlemmar som ska beaktas vid denna prövning är i vart fall den enskildes make/maka samt minderåriga barn.

Lagrum:

- 4 kap. 2 § utlänningslagen (2005:716)
- Artikel 8 i Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (skyddsgrundsdirektivet)

Rättsfall:

- MIG 2007:9
- MIG 2007:33 II
- MIG 2008:20
- MIG 2009:4

REFERAT

A ansökte den 2 juli 2007 om uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige som flykting alternativt skyddsbehövande i övrigt. I vart fall gjorde han gällande att det förelåg synnerligen ömmande omständigheter. Som skäl för sin ansökan åberopade han följande. Han är sunnimuslim och är gift med en kvinna som är shiamuslim. De har tre barn tillsammans. Han har utsatts för kidnappning och angrepp av både psykisk och fysisk karaktär i hemlandet Irak. Det föreligger en hotbild mot honom och familjen vid ett eventuellt återvändande. På grund av blandäktenskapet kan han och familjen inte bosätta sig tillsammans på samma plats i hemlandet.

I beslut den 27 maj 2008 avslog Migrationsverket A:s ansökan och beslutade att han skulle utvisas till Irak. Verket konstaterade att de hot och trakasserier som A hade utsatts för snarare tycktes ha sin grund i det allvarliga säkerhetsläget än i religiös eller politisk förföljelse. Verket bedömde vidare att A inte hade gjort sannolikt att han vid ett återvändande till hemlandet riskerade att utsättas för sådan behandling eller bestraffning som anges i 4 kap. 2 § första stycket 1 utlänningslagen (2005:716), UtlL.

A överklagade Migrationsverkets beslut till Länsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen.

Migrationsverket bestred bifall till överklagandet.

Länsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen (2009-06-30, ordförande Fredricson Svensson samt tre nämndemän, varav en skiljaktig), upphävde Migrationsverkets beslut, beviljade A permanent uppehållstillstånd och anförde följande.

Migrationsdomstolen anser inte att A gjort sannolikt att han kan komma att

utsättas för förföljelse på grund av sin religiösa uppfattning på sätt som avses i 4 kap. 1 § UtL om han återvänder till Irak. Grund för att bevilja honom uppehållstillstånd såsom flykting föreligger därmed inte.

A har givit in skriftlig dokumentation för att styrka sitt skyddsbehov. Migrationsdomstolen menar emellertid att det inte är visat att det finns något samband mellan de uppgivna händelserna och något framtida hot mot A. Vid en sammantagen bedömning av A:s berättelse gör migrationsdomstolen bedömningen att det finns skäl att tro på hans berättelse, dvs. att han varit utsatt för en kidnappning men att han inte fått fullständig klarhet i vad avsikten med kidnappningen och hoten mot honom var. När det gäller den framtida risken för A anser domstolen även att det gjorts sannolikt att han kan komma att utsättas för allvarlig skada om han återvänder till samma område i Bagdad. Däremot anser migrationsdomstolen inte att det har gjorts sannolikt att han - såsom ensam man - inte skulle kunna bo i annat område i Bagdad, dvs. att genom s.k. internflykt söka skydd i annat område inom hemlandet. Migrationsdomstolen anser därmed inte att det gjorts sannolikt att A löper risk att utsättas för sådan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning som avses i 4 kap. 2 § första stycket 1 UtL om han återvänder till Bagdad.

Migrationsdomstolen prövade därefter om A är skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § första stycket 2 UtL. Enligt tidigare praxis har det inte ansetts råda en sådan väpnad konflikt i Irak som avses i 4 kap. 2 § första stycket 2 UtL. Någon anledning att idag göra en annan bedömning föreligger inte. Med beaktande av tillgänglig landinformation står det dock klart att det råder svåra motsättningar i Irak samt att säkerhetsläget i bl.a. Bagdad, där A är hemmahörande är dåligt. I etniskt blandade områden förekommer fortfarande sekterskt tänkande med hot och våld (jfr Home Office, Country of Origin Report, den 12 januari 2009, 9.22 - 9.26 samt Migrationsverkets rapport från verkets utredningsresa till Bagdad, den 13 januari 2009). Det framgår av ordalydelsen i 4 kap. 2 § första stycket 2 UtL att det ska finnas ett orsakssamband mellan de övergrepp som utlänningen riskerar att utsättas för och de svåra motsättningarna i hemlandet (prop. 2004/05:170 s. 274). Av aktuell landinformation framstår situationen så allvarlig att det - menar migrationsdomstolen - finns anledning att iakttäta stor försiktighet vid bedömningen, vilket bör medföra att kraven på att visa ett samband mellan den individuella hotbilden och motsättningarna i landet sätts relativt lågt. Migrationsdomstolen anser att A genom sin muntliga utsaga har gjort sannolikt att han har varit tvungen att lämna sitt bostadsområde på grund av en hotbild mot honom. Dessutom har han gjort sannolikt att han inte kunnat leva tryggt med sin familj varken i annat sunnidominerat eller i annat shiadominerat område i Irak. Migrationsdomstolen menar därmed att A visat på ett samband mellan motsättningarna i landet och en hotbild mot honom.

Frågan som härfter uppkommer är om A kan hänvisas till att söka skydd inom Irak, s.k. internflykt. Enligt praxis från Migrationsöverdomstolen ankommer det på Migrationsverket att identifiera ett område i hemlandet som skulle kunna utgöra ett internt flyktalternativ. För att ett internt flyktalternativ ska kunna anses föreligga måste det dels vara fråga om ett relevant alternativ, dvs. den enskilde måste på annan ort eller annat område ha tillgång till ett effektivt skydd, dels vara rimligt att utlänningen begagnar sig av ett sådant alternativ. Vid bedömningen av om ett internt flyktalternativ är rimligt ska t.ex. sådana omständigheter som kön, ålder och hälsa beaktas. Den som återvänder ska inte heller mötas av otillbörliga umbäranden ur humanitär synvinkel (se MIG 2009:4). Av förarbetena till UtL framgår att stor försiktighet ska iakttas när man hänvisar någon till internflyktsalternativet och den enskildes personliga förhållanden och de allmänna förhållandena i hemlandet ska beaktas (jfr bl.a. prop. 2005/06:6 s.28) Vid bedömningen av om A kan hänvisas till att söka skydd internt i Irak måste det - menar migrationsdomstolen - beaktas att A:s fru är shiamuslim. Om A ska hänvisas till internflykt i Irak måste det vara möjligt för honom att kunna bo där tryggt tillsammans med sin fru och barn. Av

aktuell landinformation framgår att uppskattningsvis två miljoner av Iraks 6,5 miljoner äktenskap är blandäktenskap mellan arabiska sunni- och arabiska shiamuslimer. I speciellt Bagdad har många områden rensats i enlighet med sekteriska linjer och blivit områden som i stort sett aldrig besöks av någon från den andra trosuppfattningen. Blandade par och deras barn är i en speciellt utsatt situation då det inte finns några större områden för dem att söka skydd i. En del kvinnor har på grund av det sekteriska våldet tvingats gifta sig inom sin egen trosuppfattning och i en del fall har kvinnor tvingats av sina släktingar att skilja sig från sina makar. Hundratals par i blandäktenskap har efter påtryckningar från privata och myndigheter tvingats till skilsmässa (jfr Home Office, Country of Origin Report, den 12 januari 2009, 22.13-22.15). I aktuellt mål har Migrationsverket åberopat verkets rapport "Utredningsresa till Bagdad" daterad den 13 januari 2009. I rapporten anges (s. 19) att par i blandäktenskap "möjligen (kan) fått ett någorlunda skyddat liv i blandade bostadsområden. Mansour i västra Bagdad är ett exempel". Vad gäller möjligheterna för par i blandäktenskap att bosätta sig i andra delar av Irak har dock Migrationsverket inte presenterat någon information.

Migrationsdomstolen anser att det av landinformationen framgår att par i blandäktenskap har det mycket svårt att bo tryggt i något område i Bagdad. Med hänsyn till det och till att Migrationsverket inte identifierat någon annan ort eller annat område i Irak där A kan bo tryggt med sin fru och barn gör migrationsdomstolen bedömningen att A inte kan hänvisas till internflykt i Irak. Han ska därmed beviljas uppehållstillstånd som skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § första stycket 2 UtlL.

Migrationsverket överklagade till Migrationsöverdomstolen och yrkade att Migrationsöverdomstolen skulle upphäva migrationsdomstolens dom och fastställa verkets beslut. Till stöd för sin talan anförde verket i huvudsak följande.

A har inte gjort sannolikt att det finns en grundad anledning att anta att han vid ett återvändande till Irak skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Hans berättelse, både vid utredningen hos Migrationsverket och vid den muntliga förhandlingen i migrationsdomstolen, präglas av motstridigheter och detaljfattigdom. Den allmänna situationen i Bagdad är inte heller sådan att han som civilperson löper en allvarlig och personlig risk att skadas på grund av urskillningslöst våld med anledning av en yttre eller inre väpnad konflikt. Han kan inte heller anses vara övrig skyddsbehövande enligt 4 kap. 2 a § UtlL. Detta gäller oavsett om han ska provas enskilt eller tillsammans med sin familj som sedan början av 2008 är bosatt i Syrien.

Migrationsdomstolen har gjort två olika bedömningar av A:s möjligheter till internflykt. Vid prövningen av skyddsbehovet enligt 4 kap. 2 § första stycket 1 UtlL anför migrationsdomstolen att A såsom ensam man genom internflykt skulle kunna söka skydd i Irak. Verket delar denna bedömning.

Vid prövningen av skyddsbehovet enligt 4 kap. 2 § första stycket 2 UtlL anför migrationsdomstolen emellertid att det måste beaktas att A:s hustru är shiamuslim och att om A ska hänvisas till internflykt i Irak måste det vara möjligt för honom att kunna bo där tryggt tillsammans med sin hustru och deras barn.

Det är orimligt vid prövningen av A:s möjligheter till internflykt att även ta hänsyn till hans hustru och barn när de inte samtidigt söker uppehållstillstånd i Sverige. För det fall Migrationsöverdomstolen anser att prövningen ändå ska gälla hela familjen finns det ett fullt möjligt, rimligt och relevant internflyktsalternativ för A och hans familj i den blandade stadsdelen Mansour i västra Bagdad eller i staden Karbala där familjen enligt vad A själv uppgett har

varit bosatt och där hustrun och barnen även idag spenderar viss tid.

A bestred bifall till överklagandet och vidhöll vad han tidigare åberopat i migrationsdomstolen och Migrationsverket samt anförde därutöver i huvudsak följande till stöd för sin talan.

Han har gjort sannolikt att det finns grundad anledning att anta att han, om han återvänder till Irak, löper risk att straffas med döden eller utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Hans berättelse, lämnad såväl skriftligen inför handläggningen hos Migrationsverket som under den muntliga förhandlingen i migrationsdomstolen, präglas inte av några motstridigheter och är inte heller detaljfattig. Som migrationsdomstolen i sin dom särskilt noterar förekommer det "vissa" skillnader mellan de uppgifter som lämnats om kidnappningstillfället. Migrationsdomstolens jämförelse utmynnar dock i konstaterandet att samtliga hans lämnade uppgifter i allt väsentligt stämmer överens. Det faktum att han själv inte har fått fullständig klarhet i vad avsikten med kidnappningen var och de hot som i övrigt riktats mot honom betyder inte alls, och får inte heller tolkas som Migrationsverket tendentiöst gör, att han lämnar oriktiga uppgifter. Tvärtom har han vidhållit sin berättelse under hela handläggningstiden. Han är i behov av skydd på grund av det han har varit utsatt för.

För honom, och för övrigt för hela hans familj, är den avgörande frågan eller snarare problemet att familjemedlemmarna är såväl shia- som sunnimuslimer. Redan i denna problematik ligger en synnerligen allvarlig komplikation om man bor i ett land som dagens Irak med oroligheter i Bagdads områden, oavsett vilken trosinriktning man har. Han och hans familj kan inte återvända varken till det område i Bagdad där de tidigare hade sin bostad eller till något annat område ens i närheten av Bagdad. För att grundprincipen om intern flykt över huvud taget ska bli aktuell måste den enskilde ges tillgång till ett effektivt skydd mot förföljelse. Därutöver måste den enskilde även ges en realistisk möjlighet till försörjning och förutsättning att leva på ett sätt som inte innebär onödigt lidande eller umbäranden. Hänvisning till ett internt flyktalternativ måste ske med försiktighet och med beaktande av den enskildes personliga förhållanden och de allmänna förhållandena i landet. Den som riskerar att bli utsatt för förföljelse från enskilda på grund av religiösa eller kulturella strukturer har i dag i Irak inte någon faktisk möjlighet att erhålla statens skydd mot förföljelse. Alla i hans familj har utsatts för hot och övergrepp, både från sunni- och shiamuslimer. De har tvingats fly från det ena området till det andra utan att hitta ett säkert område i Bagdad. Hans hustru och barn har förnedrats på grund av sin religionstillhörighet.

Internflyktsbedömningen måste utgå från hela familjen. Det måste anses vara direkt kränkande, och strider även mot återföreningsreglerna, att använda sig av ett annat synsätt än det som bl.a. framgår av förarbetena till bestämmelserna i 5 kap. UtL om anknytning till anhöriga. Sverige har även antagit Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (familjeåterföreningsdirektivet) som föreskriver att uppehållstillstånd för makar är en rättighet. Att inte betrakta familjen som en enhet strider bl.a. mot innehållet i direktivet. Det är inte rimligt att kräva av honom att han ensam, utan sin familj, ska bosätta sig någon annanstans i Irak än vad hans övriga familj har möjlighet att göra.

Bevisbördan för att det finns ett internt flyktalternativ åvilar enligt praxis Migrationsverket. Säkerhetsläget i de av Migrationsverket åberopade områdena är otillfredsställande. Av tillgänglig landinformation framgår att det alltså råder synnerligen svåra inre motsättningar i flertalet av Iraks provinser. I Bagdad har många områden rensats i enlighet med sekteristiska linjer och blivit områden som i stort sett aldrig besöks av någon från den andra trosuppfattningen. Blandade par och deras barn är i en speciellt utsatt situation (jfr Home Office Country of Origin Report daterad den 12 januari 2009). På den

tiden familjen hade anknytning till Karbala förekom inte det ihärdiga sektaristiska våld, hot och övergrepp som enskilda utsätts för i dag. Det är således ointressant att familjen tidigare har varit bosatt där. Familjen har i dag inget att återvända till. De har inget socialt nätverk kvar i Irak och de saknar möjlighet att försörja sig. Han och hans familj kommer inte att tryggt kunna bo tillsammans vid ett eventuellt återvändande till någon del av Irak.

Migrationsöverdomstolen (2010-05-11, Wahlqvist, Råberg och Ström, referent) yttrade:

Förändring av tillämpliga bestämmelser

Inledningsvis ska noteras att sedan Migrationsverkets beslut och migrationsdomstolens dom har ändringar i utlänningslagen (2005:716) trätt i kraft den 1 januari 2010 (SFS 2009:1542). Ändringarna gjordes för att genomföra två EG-direktiv; rådets direktiv 2004/83/EG (skyddsgrundsdirektivet) och rådets direktiv 2005/85/EG (asylprocedurdirektivet).

Bestämmelsen om skyddsbehövande i övrigt i 4 kap. 2 § UtL har delats upp i två kategorier nämligen alternativt skyddsbehövande och övrig skyddsbehövande. Den förstnämnda kategorin motsvarar alternativt skyddsbehövande enligt skyddsgrundsdirektivet (nya 4 kap. 2 §) och den andra sådana skyddsbehövande som inte omfattas av direktivet (nya 4 kap. 2 a §).

Efter lagändringen har 4 kap. 2 § UtL följande lydelse.

Med alternativt skyddsbehövande avses i denna lag en utlänning som i andra fall än som avses i 1 § befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i, därför att

1. det finns grundad anledning att anta att utlänningen vid ett återvändande till hemlandet skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller som civilperson löpa en allvarlig och personlig risk att skadas på grund av urskillningslöst våld med anledning av en yttre eller inre väpnad konflikt, och
2. utlänningen inte kan, eller på grund av sådan risk som avses i 1 inte vill, begagna sig av hemlandets skydd.

Första stycket 1 gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen löper sådan risk som där avses eller om dessa inte kan antas erbjuda trygghet mot att utlänningen utsätts för sådan risk genom handlingar från enskilda.

Första och andra styckena gäller även för en statslös utlänning som befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare har haft sin vanliga vistelseort.

Av 2 c § följer att en utlänning som omfattas av denna paragraf i vissa fall är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande.

4 kap. 2 a § UtL har följande lydelse.

Med övrig skyddsbehövande avses i denna lag en utlänning som i andra fall än som avses i 1 och 2 §§ befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i därför att han eller hon

1. behöver skydd på grund av en yttre eller inre väpnad konflikt eller på grund av andra svåra motsättningar i hemlandet känner välgrundad fruktan att utsättas för allvarliga övergrepp, eller
2. inte kan återvända till sitt hemland på grund av en miljökatastrof.

Första stycket 1 gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen löper sådan risk som där avses eller om dessa

inte kan antas erbjuda trygghet mot att utlänningen utsätts för sådan risk genom handlingar från enskilda.

Första och andra styckena gäller även för en statslös utlänning som befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare har haft sin vanliga vistelseort.

Av 2 c § följer att en utlänning som omfattas av denna paragraf i vissa fall är utesluten från att anses som övrig skyddsbehövande.

Bedömningen av internflykt med beaktande av familjemedlemmar som inte befinner sig i Sverige

Huvudfrågan i målet är om det vid bedömningen av en asylsökandes möjlighet till internflykt ska beaktas förutsättningarna för denne att tillsammans med sin familj, som inte befinner sig i Sverige, bosätta sig på annan plats i hemlandet än den tidigare gemensamma bostadsorten.

En grundläggande princip inom asylrätten är att en utlänning anses inte vara i behov av internationellt skydd om det beträffande en del av ursprungslandet inte finns någon välgrundad fruktan för förföljelse eller någon verklig risk för att lida allvarlig skada, och utlänningen rimligen kan förväntas uppehålla sig i den delen av landet. Under sådana förhållanden har utlänningen ett internt flyktalternativ (se bl.a. artikel 8 skyddsgrundsdirektivet och MIG 2007:33 II). Det är emellertid inte tillräckligt att konstatera att ett internt flyktalternativ är rimligt. En individuell bedömning av förutsättningarna härför måste också göras i varje enskilt fall. Det innebär att inte endast de allmänna förhållandena i ursprungslandet ska beaktas utan även den enskilde utlänningens personliga möjligheter att bosätta sig på en ny ort, där han eller hon helt saknar socialt nätverk. Härvid kan sådana omständigheter som kön, ålder och hälsa vara av betydelse. Skulle den som återvänder mötas av otillbörliga umbäranden ur humanitär synvinkel är det inte rimligt att hänvisa till ett internt flyktalternativ (jfr prop. 2005/06:6 s. 28 och artikel 8 punkt 2 skyddsgrundsdirektivet samt MIG 2008:20 och MIG 2009:4).

Skyddsgrundsdirektivet saknar definition på vad som avses med individens personliga förhållanden. Ledning i detta avseende får istället hämtas från UNHCR:s riktlinjer avseende internflykt (Guidelines on international protection, "Internal Flight or Relocation Alternative" within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees [jfr MIG 2009:4]). I punkten 25 i riktlinjerna anges bl.a. att en individs personliga förhållanden ska alltid ges relevant vikt vid bedömningen av om det kan anses orimligt att personen hänvisas till internflykt i det föreslagna området. Denna bedömning ska bl.a. baseras på faktorer såsom personens ålder, kön, hälsa, familjesituation och relationer samt sociala eller andra svårigheter. Beroende på individuella omständigheter kan sådana faktorer som tillförsäkrar materiellt och psykiskt välmående hos den enskilde, såsom närvaro av familjemedlemmar eller andra nära sociala relationer i det föreslagna området, väga tyngre än andra faktorer.

Mot den nu angivna bakgrunden anser Migrationsöverdomstolen att individens personliga förhållanden och möjligheten att bosätta sig tillsammans med sin familj i det utpekade internflyktsområdet ska väga tungt vid prövningen av om det kan anses rimligt att personen hänvisas till internflykt. Denna prövning ska enligt Migrationsöverdomstolens mening göras även om övriga familjemedlemmar inte befinner sig i Sverige under förutsättning att familjen avser att återförenas. Ledning i frågan om vilka familjemedlemmar som ska beaktas kan lämpligen hämtas från artikel 185 i UNHCR:s handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning enligt 1951 års konvention och 1967 års protokoll angående flyktingars rättsliga ställning, vari anges att de som omfattas av principen om familjens enhet i vart fall är den enskildes make/maka samt minderåriga barn.

För att kunna göra en prövning av möjligheten till internflykt krävs emellertid att den sökande först konstateras vara i behov av internationellt skydd (jfr MIG 2007:9).

Migrationsöverdomstolen gör följande bedömning av åberopade skyddsskäl m.m.

Migrationsöverdomstolen finner i likhet med migrationsdomstolen att ärendet ska prövas mot Bagdad och Irak. Den allmänna situationen i Irak är inte sådan att sökande från landet rent generellt kan ges uppehållstillstånd p.g.a. skyddsskäl. En prövning måste därför göras av om skyddsbehov föreligger i det enskilda fallet.

A har i Migrationsöverdomstolen vidhållit de uppgifter som han tidigare lämnat till Migrationsverket och i migrationsdomstolen till stöd för sitt åberopade skyddsbehov gentemot Bagdad och Irak.

Migrationsöverdomstolen finner att A har gjort sannolikt att han har varit utsatt för de uppgivna händelserna. Migrationsöverdomstolen anser emellertid, till skillnad från migrationsdomstolen, att de händelser han varit utsatt för inte är av den arten eller omfattningen att han kan beviljas uppehållstillstånd i Sverige som flykting enligt 4 kap. 1 § UtIL eller som skyddsbehövande enligt 4 kap. 2 § eller 2 a § UtIL.

I målet har inte framkommit några synnerligen ömmande omständigheter som skulle kunna ge A rätt till uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § UtIL.

Med bifall till Migrationsverkets överklagande, och med upphävande av migrationsdomstolens dom, ska därför Migrationsverkets beslut fastställas.

Migrationsöverdomstolens avgörande. Med bifall till överklagandet upphäver Migrationsöverdomstolen migrationsdomstolens dom och fastställer Migrationsverkets beslut den 27 maj 2008.

Sökord: Familjens enhet; Internt flyktalternativ; Skyddsbehövande

Litteratur: Prop. 2005/06:6 s. 28; UNHCR:s handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning enligt 1951 års konvention och 1967 års protokoll angående flyktingars rättsliga ställning; UNHCR:s riktlinjer angående internationellt skydd: "Internal Flight or Relocation Alternative" within the Context of Article 1 A (2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees

---